Dosar nr. 2a-724/25 Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
2-24087593-02-2a-20022025 Judecător: Larisa Lavric

D E C I Z I E

24 iunie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Elena Bolocan și Roman Pascari
Grefier Ionela Enache

examinând în ședință publică apelul declarat de Veaceslav Timofti împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 8 noiembrie 2024, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Guțu Vitalie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material,

C O N S T A T Ă:

Aprecierea și soluția instanței de fond:

1. La data de 06 august 2024 Timofti Veaceslav a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cerere de chemare în judecată, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni nr.2-1079/2018 din 01 iulie 2019 și violare a drepturilor prevăzute de articolul 6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 a Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de către statul Republica Moldova; încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a prejudiciului moral, pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni din 01.07.2019 nr. 2- 1079/18 în sumă de 60 mii lei și a prejudiciului material în mărime de 2 518,00 lei, compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 01.07.2019, irevocabilă din data de 19.10.2019, s-a dispus încasarea de la Timofti Ștefan în beneficiul lui a sumei de 7 089 euro cu titlu de datorie (sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului stabilit de BNM la data

executării obligației), suma de 4 363 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

3. Pornind de la faptul că pârâtul Timofti Ștefan nu și-a manifestat intenția de a executa benevol hotărârea, s-a adresat executorului judecătoresc Guțu Vitalie cu cerere de intentare a procedurii de executare în temeiul documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, emis de Judecătoria Criuleni.
4. Astfel, la 29.10.2019 executorul judecătoresc Vitalie Guțu a emis încheierea privind intentarea procedurii de executare, cu acordarea debitorului unui termen de executare, însă documentul executoriu nu a fost executat. Pe parcursul unei perioade îndelungate de circa 5 ani toate eforturile întreprinse întru executarea hotărârii și realizarea dreptului lezat au eșuat, deoarece debitorul Timofti Ștefan a dat dovadă de rea-credință și a făcut uz de diverse tertipuri, a încercat intenționat să zădărnicească executarea documentului executoriu. De asemenea, nu s-au soldat cu succes nici măsurile întreprinse de executorul judecătoresc Vitalie Guțu, documentul executoriu nr. 2-1079/18 nefiind executat până la momentul actual. Or, la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, în urma măsurilor de executare silită întreprinse de la debitor a fost încasată doar suma de 4 850 lei.
5. A menționat reclamantul că, în scopul executării documentului executoriu prin încheierea din 29.10.2019, au fost aplicate măsuri asigurătorii, fiind stabilit că debitorul nu dispune de mijloace financiare în conturile bancare, nu deține bunuri imobile în proprietate și nu dispune de mijloace de transport cu drept de proprietate.
6. La 21.11.2019, executorul judecătoresc a înaintat spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Centru demersul privind anunțarea în căutare cu aducerea forțată la biroul executorului judecătoresc a debitorului Timofti Ștefan, solicitare care a fost admisă prin încheierea instanței din 28.11.2019.
7. De asemenea, în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-1079/18, executorul judecătoresc a întocmit în privința debitorului Timofti Ștefan două procese-verbale cu privire la contravenție: la 09.06.2020 în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional și la 18.10.2022 în baza art. art. 319 alin. (1), 318 alin. (1) Cod contravențional, cu consemnarea măsurilor de executare întreprinse, inclusiv, menționând că acesta, se eschivează de la executarea documentului executoriu, precum și inacțiunea acestuia de a executa hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.
8. Drept urmare, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 21.07.2020 pârâtul a fost sancționat în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07.06.2023, Timofti Ștefan a fost sancționat în baza art. art. 318 alin.(1), 319 alin.(1), 44 Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională cu amendă în mărime de 30 u.c.
9. Ulterior, la 15.12.2020, executorul judecătoresc Vitalie Guțu a înaintat în adresa procuraturii raionului Criuleni un demers privind tragerea la răspundere penală a

debitorului în baza art. 320 Cod penal, pe faptul neexecutării hotărârii instanței de judecată.

10. Astfel, la 04.01.2023 a fost pornită cauza penală nr.202321005 conform indicilor infracțiunii prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal - eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale și care se află în gestiunea organului de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Criuleni.
11. În opinia reclamantului, circumstanțele enunțate reconfirmă rea-credința debitorului Ștefan Timofti orientată spre neexecutarea hotărârii judecătorești, conduită ce s-a soldat cu lezarea continuă a drepturilor sale legale consfințite atât de legislația internă, cât și de normele internaționale. Asigurarea termenului rezonabil de judecare a cauzelor și executare a hotărârilor judecătorești, este un standard minim. De durată a procedurilor în cauză.
12. Potrivit art. 70 alin. (1) Cod de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sânt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditorului și conduita executorului judecătoresc.
13. Referitor la durata de neexecutare a hotărârii judecătorești a menționat reclamantul că perioada de neexecutare a documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019 constituie data intentării procedurii de executare de către executor la 29.10.2019, până la data înaintării prezentei acțiuni civile în judecată, ceea ce constituie circa 5 ani.
14. Referitor la complexitatea procedurii de executare, de subliniat că documentul executoriu la caz nu este complex, inclusiv se atestă doar un singur creditor și debitor. Mai mult, reieșind din obiectul executării - încasarea datoriei, a precizat că acțiunile de executare silită ale executorului judecătoresc se rezumă la urmărirea patrimoniului general al debitorului, fără a fi limitat la acțiuni prestabilite, care ipotetic ar fi puse în dificultate.
15. Drept consecință, acțiunile inerente unei proceduri de executare a unui titlu executoriu privind încasarea datoriei, nu ridică dificultăți sub aspectul complexității lor. Cât privește comportamentul participanților - nu se atestă un comportament de tergiversare din partea creditorului, iar conform legislației, prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de conduita autorității relevante, la caz a executorului judecătoresc Vitalie Guțu (art.2 alin. (3) Legea nr. 87).
16. Miza reclamantului în executarea documentului executoriu se demonstrează în primul rând prin depunerea documentului executoriu spre executare într-un termen foarte restrâns de la eliberarea acestuia, or, hotărârea a devenit irevocabilă la 19.10.2019, iar la 29.10.2019, la cererea creditorului, a fost deja intentată procedura de executare de către executorul judecătoresc Vitalie Guțu.
17. Totodată, din momentul inițierii procedurii de executare și până în prezent în calitatea sa de creditor s-a interesat de soarta dosarului cu privire la executarea

documentului executoriu, inclusiv prin depunerea cererilor privind derularea executării, participarea la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința debitorului etc.

18. Referitor la miza procedurii de executare, a menționat ca aceasta este importantă pentru el din motiv că nu poate recupera datoria conform documentului executoriu, suma fiind considerabilă pentru el, inclusiv durata de neexecutare a datoriei respective.
19. Conform practicii judiciare a CtEDO, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. Prin urmare, în speță, se aduce ingerințe drepturilor sale prevăzute de art. 6 CEDO, care declară că, fiecare persoană are dreptul la protejarea drepturilor sale civile de către o instanță independentă, care se va pronunța referitor la drepturile sale cu caracter civil.
20. Odată ce o hotărâre de judecată nu va fi executată, are loc încălcarea art. 6 CEDO, or, neexecutarea hotărârii din 06.04.2018 pronunțată în favoarea reclamantului încalcă dreptul acestuia garantat de articolul 6 § 1 a CEDO potrivit căruia, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.
21. Subsidiar, reclamantul a enunțat că datorită eventualei neexecutării a hotărârii judecătorești, nu poate beneficia de bunurile sale și, în consecință, se încalcă dreptul său la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, potrivit căruia, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.
22. Or, de la pronunțarea hotărârii din 01.07.2019 nu a putut să obțină executarea acestei hotărâri imediat ce a devenit executorie, ceea ce constituie o ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale. Prin urmare, există o violare a art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.
23. Analizând jurisprudența CEDO în cazurile de neexecutare, se constata că mărimea acesteia este de aproximativ de 600 euro pentru 12 luni de întârziere și câte 300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere.
24. A menționat că, chiar dacă perioadele mai scurte de un an, în mod normal, nu conduc la constatarea unei violări, la calcularea daunei morale se ia în considerație întreaga perioadă, inclusiv acel prim an de neexecutare. În materia duratei nerezonabile a procedurilor judiciare, sumele acordate cu titlu de prejudiciu moral variază între 1000 - 2500 euro pentru 5 sau 10 ani. Republica Moldova a recunoscut dreptul la recurs individual în fața Curții și jurisdicția obligatorie a Curții atât pentru instanțele judecătorești naționale, cât și pentru autoritățile publice naționale.
25. Astfel, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, care se întemeiază pe această Convenție și ale cărei dispoziții le aplică, fiind și interpretul suprem al acestora,

sunt recunoscute ca având statutul de izvor de drept și au aplicabilitate direct în dreptul național.

26. A solicitat reclamantul Timofti Veaceslav repararea prejudiciului moral în sumă de 60 000 lei care derivă din perioada de neexecutare a hotărârii judecătorești (2019 – 2024). Astfel, în speță, este cert că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești - statul Republica Moldova nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, drept urmare reclamantul nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, care se referă la încasarea datoriei, fapt care denotă fără echivoc că hotărârea adoptată în favoarea reclamantului a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp.
27. Or, reclamantul se află până în prezent într-o stare continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătorești irevocabile și de a pretinde debitorului Ștefan Timofti restituirea prejudiciului cauzat.
28. În contextul dat, a suportat pe parcursul unui termen îndelungat o încordare psihică, retrăiri, adică o stare de stres, amplificată de vârstă, circumstanțe desigur legate de suferințe morale psihice. Or, unica sursă de venit a constitui salariul pe care l-a încasat din activitatea sa.
29. Mai mult că, imposibilitatea executării hotărârii adoptate în favoarea sa pe parcursul a 5 ani au făcut reclamantul să se dezamăgească în actul justiției, să se simtă neprotejat și să ajungă la concluzia că statul Republica Moldova nu-i poate asigura apărarea și realizarea drepturilor sale, consfințite prin lege.
30. Totodată, a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 2518 lei, format din cheltuielile de executare avansate și suportate de el în calitate de creditor în cadrul procedurii de executare, potrivit art. art. 36, 37 Cod de executare, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată.
31. *La data de 25 septembrie 2024 intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Guțu Vitalie a depus referință* în care a indicat că, prin încheierea nr. 21-389/19 din 29.10.2019 a dispus primirea spre executare a documentului executoriu, intentarea procedurii de executare prin care se obligă debitorul să execute prevederile documentului executoriu.
32. Debitorul Timofti Ștefan nu a recepționat încheierile, scrisoarea recomandată s-a întors cu mențiunea „plecat”, totodată, înștiințarea a fost publicată în Monitorul Oficial al RM.
33. În scopul executării documentului executoriu, întru neadmiterea înstrăinării patrimoniului debitorului, prin încheierea nr. 021-389/19 din 29.10.2019 a aplicat măsuri asigurătorii la toate instituțiile financiare și la ASP Departament înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto; Departamentul Cadastru; Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept. Potrivit informațiilor parvenite, debitorul deține cont bancar deschis în BC „Moldova Agroindbank” SA, BC „ProCreditBank” SA, cu soldul zero.
34. La fel, s-a stabilit că debitorul nu deține bunuri imobile ce i-ar aparține cu drept de proprietate, precum și unități de transport.

35. La data de 08.11.2019 a expediat demersul privind anunțarea în căutare și aducerea forțată a debitorului Timofti Ștefan, admis prin încheierea nr.25-4457/19 din 28.11.2019, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Centru.
36. Ulterior, la data de 09.06.2020 în privința debitorului Timofti Ștefan s-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție pentru neexecutarea hotărârii judecătorești.
37. Astfel, prin încheierea nr.4-1477/20 din 21.07.2020 Judecătoria Chișinău sediul Ciocana l-a recunoscut vinovat pe Timofti Ștefan de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 30 u.c., echivalentul a 1 500 lei.
38. Ulterior, la data de 15.12.2020 a expediat în adresa Procuraturii raionul Criuleni, s. Dubăsarii Vechi demers de atragere la răspunderea penală a debitorului Timofti Ștefan, conform prevederilor art. 320 Cod Penal, însă prin ordonanța de refuz din 11.01.2021 Procuratura r. Criuleni a refuzat pornirea urmăririi penale, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.
39. Executorul judecătoresc Guțu Vitalie a menționat în referință că, la data de 04.06.2021 unchiul debitorului Timofti Ștefan a primit delegația de plată a datoriei.
40. La data de 15.04.2022 a publicat în Monitorul Oficial înștiințarea privind informarea debitorului Timofti Ștefan de obligația de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc pentru data de 20.04.2022, ora 10.00, pentru achitarea datoriei.
41. Ulterior, la data de 18.10.2022 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința debitorului Timofti Ștefan pentru eschivarea de la executarea documentului executoriu și nerespectarea cerințelor obligatorii a executorului judecătoresc cu caracter de executare, iar la 10.11.2022 a expediat Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani demersul privind atragerea la răspundere contravențională a debitorului, or, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 4-4264/2022 din 07.06.2023, Timofti Ștefan a fost recunoscut vinovat, fiindu-i aplicată amendă de 30 unități contravenționale.
42. La data de 09.06.2023 debitorul Timofti Ștefan s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc și a informat că nu are posibilitate de a achita integral datoria.
43. Urmare a tragerii la răspundere contravențională debitorul a început achitările, iar, până în prezent Timofti Ștefan a achitat suma totală de 6 350 lei conform documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, emis de Judecătoria Criuleni, achită aproximativ câte 500 lei lunar.
44. *La data de 01 octombrie 2024, pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a formulat și a depus referință* asupra cererii de chemare în judecată înaintată de reclamantul Timofti Veaceslav, solicitând respingerea pretențiilor reclamantului, ca fiind neîntemeiate, indicând că în prezenta cauză nu sunt întrunite cazurile, modul și condițiile necesare de răspundere patrimonială a statului.
45. Astfel, în urma elucidării raportului motivat al executorului judecătoresc Guțu Vitalie, se constată că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile reglementate prin normele legale întru executarea documentului executoriu nr. 2-

1079/18 din 01.07.2019, emis de Judecătoria Criuleni, or, în speță nu se atestă careva motive de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, or, însăşi respectarea întocmai a procedurii din partea executorului judecătoresc, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces nu poate fi privită drept „încălcare a dreptului la executare", motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului în acest sens.

46. Executorul judecătoresc Vitalie Guțu a respectat prevederile art. art. 1-5, 7-9 Cod de executare, neafectând caracterul concret și optim al documentului executoriu aflat în procedură. Mai mult, executorul judecătoresc a respectat cu strictețe dreptul părților în cadrul procedurii de executare, fiind demonstrate o maximă diligență.

47. Cu referire la complexitatea cauzei a subliniat că, pornind de la substanța pretențiilor, volumul probatoriu şi poziției autorității responsabile de executare nu rezultă cu certitudine vina exclusivă a executorului şi nici a statului în încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil al hotărârii judecătoreşti în sensul art. 2 al Legii nr.87.

48. Nu poate fi invocată încălcarea dreptului la executare, or, în speță nu există vreun refuz al debitorului de executare, iar din înscrisurile prezentate rezultă că ultimul manifestă buna credință de executare, achitarea în rate, altfel neavând posibilitate financiară.

49. Ce ține de comportamentul autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești a menționat că conduita autorității responsabile de executare, pe fonul circumstanțelor obiectiv motivate este una conformă cu legislația în vigoare şi nu relevă indicii privind lipsa de diligență sau perioadă drept excesiv de îndelungată, nefiind identificată existența unor întârzieri inexplicabile, fixări de date neîntemeiate, consecutivitatea măsurilor de executare aplicate greşit, planificarea unor termeni contrari Codului de executare, Legii privind executorii judecătoreşti Nr.113 din 17.06.2010, etc.

50. Urmează de observat că reclamantul nu poate demonstra că actele de executare au fost formale și ilegale în fond. Mai mult, atât debitorului cât şi creditorului le-au fost respectate toate drepturile şi libertățile, nefiind întâlnite careva încălcări intenționate a normelor procedurale şi materiale de către persoana investită cu finalizarea actului de justiție.

51. Referitor la miza (interesul) pentru reclamant, a menționat că nu există nici o cerere motivată care ar impune o diligență excepțională şi proceduri rapide. În partea ce ține de pretenția reclamantului de reparare a prejudiciului material în sumă de 2 518 lei, a remarcat că, cheltuielile avansate și suportate de creditor în cadrul procedurii de executare, nu pot fi imputate statului, or, potrivit art. 36 Cod de executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare şi onorariul executorului judecătoresc. Debitori ai taxelor pentru efectuarea actelor de executare şi a spezelor procedurii de executare sânt în mod solidar creditorul şi debitorul procedurii de executare, dacă legea nu prevede altfel.

52. Ministerul Justiției al RM a considerat neîntemeiată și pretenția de reparare a prejudiciului moral în sumă de 60 000 lei, indicând că, este o pretenție exorbitantă, ce excelează oricărei analize, or, la materialele cauzei, nu se regăsesc probe pertinente, concludente şi verosimile, de impecabilitate probațională, în legalitatea interesului litigios, de încasare a prejudiciului moral solicitat.
53. Mai mult, atât în plan național, cât şi internațional, numitorul comun al criteriilor ce guvernează stabilirea daunelor morale constă în rezonabilitate, în sensul că despăgubirile trebuie apreciate și cuantificate într-o manieră justă şi echitabilă, de natură să corespundă prejudiciului moral real şi efectiv produs reclamantului şi suferit de acesta, sub rezerva de a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei a celui îndreptățit să pretindă şi să primească daune morale, dar, în acelaşi timp, prin suma acordată, nici nu trebuie să fie derizorii.
54. În materia daunelor morale, principiul reparării integrale a prejudiciului nu poate avea decât un caracter aproximativ, dată fiind natura neeconomică a respectivelor daune. În consecință, urmează a se reține că în prezenta cauză problema serioasă și obiectivă constă în lipsa de bunuri mobile, imobile, mijloace financiare care ar putea servi pentru executarea rapidă a hotărârii, fapt demonstrat de către executorul judecătoresc și recunoscut de către debitor prin cererea scrisă personal de ultimul.
55. *Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 8 noiembrie 2024* a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Guțu Vitalie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni nr. 2-1079/2018 din 01 iulie 2019, repararea prejudiciului moral și material, compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția părților în instanța de apel:

56. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 8 noiembrie 2024, la data de 26 noiembrie 2024 apelantul Veaceslav Timofti a depus apel nemotivat, care a fost completat cu apelurile depuse de avocatul Ghiderman Daniela la 5 decembrie 2024 și 3 aprilie 2025, prin care a solicitat admiterea apelului. Casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 8 noiembrie 2024, dosar nr. 2-10536/2024, cu emiterea unei noi decizii, prin care acţiunea la cererea de chemare în judecată depusă de Timofti Veaceslav către Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Executor Judecătoresc Vitalie Guţu, să fie admisă integral.
57. În susținerea apelului partea apărării a invocat că reclamantul apelant Timofti Veaceslav a prezentat instanţei de fond toate argumentele şi probele ce confirmă încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni din 01 iulie 2019.
58. Reclamantul a demonstrat că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătoreşti - statul Republica Moldova nu a întreprins toate măsurile

corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătoreşti irevocabile, drept urmare reclamantul nu a putut beneficia de succesul obţinut în urma examinării litigiului, care se referă la încasarea datoriei, fapt care denotă fără echivoc că hotărârea adoptată în favoarea reclamantului a rămas neexecutată o perioadă de 6 ani de zile.

59. Or, reclamantul-apelant se află până în prezent într-o stare continuă de imposibilitate de a-şi realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătoreşti irevocabile şi de a pretinde debitorului Ştefan Timofti restituirea prejudiciului cauzat. În contextul dat, a suportat pe parcursul unui termen îndelungat o încordare psihică, retrăiri, adică o stare de stres, amplificată de vârstă, circumstanţe desigur legate de suferinţe morale, psihice. Mai mult ca atât, imposibilitatea executării hotărârii adoptate în favoarea sa pe parcursul a aproape 6 ani au făcut reclamantul apelant să se dezamăgească în actul justiţiei, să se simtă neprotejat şi să ajungă la concluzia că statul Republica Moldova nu-i poate asigura apărarea şi realizarea drepturilor sale, consfinţite prin lege.

60. Deşi, instanţa de fond a reținut lipsa temeiurilor de a constata că hotărârea judecătorească din 1 iulie 2019 nu se execută în termen rezonabil, totuşi pe parcursul a 5 ani de zile (2019 - 2024), din suma totală dispusă spre încasare prin Hotărârea judecătorească, a fost executat un cuantum de 3,4% (6 350 lei), astfel un simplu calcul indică că în ipoteza executării în acelaşi ritm, momentul executării integrale a hotărârii ar fi atins peste aproape 150 de ani - termen ce nu poate fi catalogat ca fiind rezonabil sub nicio formă.

61. Calculul expus atestă că instanţa de fond a expus nişte concluzii eronate şi neîntemeiate în hotărârea contestată, şi anume la pag. 10 a hotărârii, unde se indică precum că *debitorul urmare achitărilor parţiale, a rambursat suma de 6350 lei, achitând, conform documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, aproximativ câte 500 lei lunar.*

62. Or, în ipoteza în care debitorul ar fi achitat după cum indică instanţa câte 500 lei lunar, suma totală achitata din 01.07.2019 până în prezent trebuia să depăşească 34 000 lei, însă nicidecum 6 350 lei în total.

63. Totodată, catalogează ca eronate şi în disconcordanţă cu materialele cauzei concluziile instanţei de fond precum că Executorul Judecătoresc Guţu Vitalie a întreprins toate acțiunile reglementate prin normele legale întru executarea documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, emis de Judecătoria Criuleni. În acest sens, comunică că apelantul s-a adresat de nenumărate ori către Executorul Judecătoresc cu solicitări de a fi întreprinse măsuri suplimentare de executare silită a hotărârii, însă aceste solicitări nu s-au soldat cu un rezultat corepunzător, mai mult ca atât prin răspunsul nr. 021-316r; 299r-2021 din 31.01.2025, condiţionează Executorul Judecătoresc întreprinderea măsurilor de executare de avansarea de către creditorul Timofti Veaceslav a cheltuielilor de executare conform borderoului.

64. Astfel apelantul este pus în situaţia în care, pe lângă imposibilitatea de a beneficia de o executare efectivă a titlului executoriu obţinut, mai este impus a achita

suplimentar cheltuieli de executare, deşi debitorul procedurii de executare Timofti Ştefan dispune de o capacitate de plată net superioară apelantului.

65. *La data de 22 mai 2025 apelantul Timofti Veaceslav a depus argumente suplimentare în susținerea apelurilor depuse inițial*, prin care a solicitat admiterea cererii de apel. Casarea integrala a Hotărârii Judecătoriei Chișinau, sediul Centru din 08 noiembrie 2025, dosar nr. 2-10536/2024 cu emiterea unei noi decizii, prin care acţiunea la cererea de chemare in judecata depusa de Timofti Veaceslav către Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Executor Judecătoresc Gutu Vitalie, sa fie admisă integral.

66. În motivarea acestor cerințe apelantul a invocat că a prezentat instanţei de fond toate argumentele și probele ce confirmă încălcarea dreptului sau la executarea în termen rezonabil a hotărârei Judecătoriei Criuleni din 01.07.2019. A demonstrat reclamantul, ca autoritatea responsabila de executarea hotarârii judecătoreşti - statul Republica Moldova nu a intreprins toate masurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătoreşti irevocabile, drept urmare reclamantul nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, care se refera la încasarea datoriei, fapt care denota echivoc ca hotărârea adoptata în favoarea reclamantului a rămas neexecutată o perioada considerabilă de timp - 6 ani de zile. Reclamant a depus mai multe cereri către executorul judecătoresc în care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a executării silite și anume: interdicţia debitorului de a părăsi țara; de către executorul judecătoresc să fie întocmit un proces verbal cu privire la contravenţie prevăzută de art. 318 alin. 1) și 319 alin. 2) al Codului Contravenţional; în cazul neachitării de către debitor a sumei integrale a datoriei să se recurgă la tragerea la răspundere penală a debitorului Ştefan Timofti conform prevederilor art. 320 Cod penal.

67. La cererea executorului judecătoresc, declararea în scris de către debitor pe propria răspundere a tuturor veniturilor, drepturilor de creanţa deţinută şi bunurilor sale, inclusiv celor ce se află în proprietate comuna de cote-părti, în devălmăşie sau care sunt gajate precum şi locul aflării lor.

68. În cazul neachitării de către debitor a sumei integrale a datoriei şi a cheltuielilor de executare conform procedurii de executare să se recurgă la urmărirea bunurilor ce-i aparţin cu drept de proprietate, inclusiv celor ce se află în proprietate comună de cote-părti şi în devălmăşie, prin aplicarea interdicţiilor, ridicarea şi vânzarea lor.

69. Acest lucru nu a fost făcut de executorul judecătoresc. Mai mult ca atât, din Ordonanţa Procurorului superior al Procuraturii Criuleni din 29.04.2025 este cert ca hotărârile și sentinţele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de art. 6 par. l CEDO, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperanta în detrimentul unei parți, însă în cazul de fața, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente masuri în sensul executării actului judecătoresc, masuri care ar dovedi depunerea efortului în vederea executării efective a documentului executoriu.

70. Or, reclamantul-apelant se află până în prezent într-o stare continuă de imposibilitate de a-şi realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătoreşti irevocabile şi de a pretinde debitorului Ştefan Timofti restituirea prejudiciului cauzat. În contextul dat, reclamantul a suportat pe parcursul unui termen îndelungat o încordare psihică, retrăiri, adică o stare de stres, amplificată de vârsta acestuia (pensionar conform limitei de vârstă), circumstanţe desigur legate de suferinţe morale psihice. Mai mult că, imposibilitatea executării hotărârii adoptate în favoarea sa pe parcursul a 6 ani au făcut reclamantul să se dezamăgească în actul justiţiei, să se simtă neprotejat şi să ajungă la concluzia că statul Republica Moldova nu-i poate asigura apărarea şi realizarea drepturilor sale, consfinţite prin lege.
71. Mai mult de 5 luni, debitorul Ştefan Timofti nu a achitat nici un leu în stingerea datoriei. Iar Executorul judecătoresc nu a întreprins nimic pentru executarea Hotărârei judecătoreşti - nici macar nu a depus demers pentru interdicţia de a paraşi ţara, nici nu a întocmit un proces-verbal cu privire la Contravenţie în privinţa debitorului Ştefan Timofti.
72. Din hotărâre (pag.2) ...la 15.12.2020, executorul judecătoresc Vitalie Guţu a înaintat în adresa procuraturii raionului Criuleni un demers privind tragerea la răspundere penală a debitorului în baza art. 320 Cod penal, pe faptul neexecutării hotărârii instanţei de judecată. Astfel, la 04.01.2023 a fost pornită cauza penală nr.202321005 conform indicilor infracţiunii prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal - eschivarea de la executarea hotărârii instanţei de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale şi care se află în gestiunea organului de urmărire penală a Inspectoratului de Poliţie Criuleni.
73. Prin Ordonanţa Procuraturii raionului Criuleni din 09.12.2022, s-a dispus a refuza începerea urmării penale, pe motiv că, fapta invocată în demersul executorului judecătoresc nu întruneşte elementele infracţiunii prevăzute la art. 320 alin. (1) Cod penal (f.d.86-88).
74. La acest argument apelantul Veaceslav Timofti comunică că Ordonanţa din 29.04.2025 a Procurorului-sef interimar al Procuraturii Criulen Ruslan Cazacu a fost atacata judecătorului de instrucţie din cadrul Judecătoriei Criuleni conform prevederilor art.313 din Codul de procedura penala (Plângerea din 21.05.2025 anexată).
75. În concluzie, reiterează că conform practicii judiciare a CtEDO, hotarârea judecătoreasca nu se finalizează cu pronunţarea, ci cu executarea ei. Prin urmare, în speţă, se aduce ingerinţe drepturilor sale prevăzute de art. 6 CEDO, care declara că, fiecare persoana are dreptul la protejarea drepturilor sale civile de către o instanţa independenta, care se va pronunţa referitor la drepturile sale cu caracter civil. Odată ce o hotărâre de judecata nu va fi executata, are loc încălcarea art. 6 CEDO, or, neexecutarea hotărârei din 01.07.2019 pronunţată în favoarea reclamantului-apelant încalcă dreptul acestuia garantat de articolul 6 par. 1 a CEDO, potrivit căruia orice persoana are dreptul la judecarea în mod echitabil a

cauzei sale de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil.

Aprecierea instanței de apel:

76. *Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.*
77. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.
78. De asemenea, conform prevederilor art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.
79. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
80. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.
81. În acord cu dispozițiile art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
82. Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că, sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
83. Instanța de apel mai menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate

din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

84. Din lucrările cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 01.07.2019, irevocabilă din data de 19.10.2019, s-a dispus încasarea de la Timofti Ștefan în beneficiul său a sumei de 7 089 euro cu titlu de datorie (sau echivalentul în lei moldovenești conform cursului stabilit de BNM la data executării obligației), suma de 4 363 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 2500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

85. Prin cererea de chemare în judecată, depusă la data de 06 august 2024 Timofti Veaceslav a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni nr.2-1079/2018 din 01 iulie 2019 și violare a drepturilor prevăzute de articolul 6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 a Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de către statul Republica Moldova; încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a prejudiciului moral, pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Criuleni din 01.07.2019 nr. 2-1079/18 în sumă de 60 mii lei și a prejudiciului material în mărime de 2 518,00 lei, compensarea cheltuielilor de judecată.

86. Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra netemeiniciei acțiunii depuse de Timofti Veaceslav, respingând-o ca neîntemeiată.

87. Colegiul civil menționează că, hotărârea primei instanțe a fost contestat de către Timofti Veaceslav. Astfel, instanța de apel va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în limita apelului declarat.

88. Cu referire la prevederile legislației în vigoare aplicabile speței în cauză, instanța de apel menționează că potrivit prevederilor art. 2 alin. (1)-(3) și (6)-(7) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare *reclamant*). Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în

termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare. Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant. Organul care reprezintă statul în instanţă de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

89. Conform art. 4 alin. (1)-(5) al Legii menționate, sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului. Instanţa de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătoreşti prezintă Ministerului Justiţiei un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil şi, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar. Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris şi va conţine: numele şi prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorităţii implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorităţii responsabile de executarea hotărârii judecătoreşti; date despre acţiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare şi motivarea acestora; date despre acţiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil. Cererea de chemare în judecată se examinează de instanţa de judecată sesizată în cel mult 3 luni de la depunerea sa. Categoriile de litigii menţionate se examinează în instanţă de judecată în conformitate cu normele legislaţiei procesuale civile, ţinându-se cont de particularităţile prevăzute de prezenta lege.

90. Astfel, instanța de apel consideră că prin adoptarea legii enunțate, a fost instituit un mecanism clar prin care se asigură persoanei interesate posibilitatea de a solicita atât urgentarea procedurilor în cursul procedurii judiciare, cât și de a încasa compensația pentru prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil în procesul de examinare a cauzelor sau de executare a hotărârilor instanțelor judecătorești.

91. Potrivit art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal

independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

92. Art. 6 § 1 protejează punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești definitive și obligatorii (și nepunerea în aplicare a hotărârilor care pot fi supuse controlului celor mai înalte instanțe (Ouzounis și alții împotriva Greciei, pct. 21).

93. Astfel, dreptul la executarea deciziilor judiciare definitive și cu caracter obligatoriu, indiferent de tipul jurisdicției, face parte integrantă din „dreptul la o instanță". În caz contrar, garanțiile art. 6 § 1 din Convenție ar fi lipsite de orice efect util.

94. Suplimentar, dreptul la executarea deciziilor judiciare are și mai multă importanță în contextul contenciosului administrativ (Sharxhi și alții împotriva Albaniei, pct. 92), or, prin introducerea unei acțiuni în anulare în fața celei mai înalte jurisdicții administrative a statului, justițiabilul dorește nu doar anularea actului în litigiu, ci, mai ales, eliminarea efectelor acestuia. Protecția efectivă a justițiabilului și restabilirea legalității implică așadar obligația administrației de a executa hotărârea (Hornsby împotriva Greciei, pct. 41; Kyrtatos împotriva Greciei, pct. 31-32). Astfel, dacă o întârziere în executarea unei hotărâri definitive poate fi justificată în anumite circumstanțe, ar trebui să nu fie de natură să afecteze dreptul justițiabilului la punerea acesteia în aplicare (Bourdov împotriva Rusiei, pct. 35-37). Executarea hotărârii trebuie să fie completă, perfectă și nu parțială (Matheus împotriva Franței, pct. 58; Sabin Popescu împotriva României, pct. 68-76) și nu poate fi împiedicată, anulată sau întârziată în mod excesiv (Immobiliare Saffi împotriva Italiei, pct. 74).

95. La judecarea cauzelor privind încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța urmează să țină cont de caracterul obligației de executare și importanța pentru creditorul executării (miza pentru reclamant). În materia executărilor obligațiilor cu privire la drepturi sociale inerente persoanei (de ex. dreptul la muncă, salarii; pensii; compensații sociale; etc.) sau unele drepturi inerente unui trai decent (de ex. acordarea de spații locative; evacuare; etc.) aprecierea prejudiciilor morale va fi ghidată de unele standarde mai ridicate. La fel, este necesar de a fi identificată calitatea debitorului executării și anume, dacă debitorul este o autoritate de stat sau un terț privat. În raport cu acest criteriu se va aprecia comportamentul părților la procedurile de executare.

96. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a declarat cu rol de principiu că administrația constituie un element al statului de drept, interesul său fiind identic cu cel al unei bune administrări a justiției. Dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre judecătorească ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești, își pierd orice rațiune de a fi.

97. La caz, analizând în ansamblul lor toate circumstanțele relevante speței prin prisma normelor legale ce le reglementează, Colegiul civil constată că la data de 29.10.2019 executorul judecătoresc Guțu Vitalie a intentat procedura de executare nr.021-389/19 în baza documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, emis de Judecătoria Criuleni cu privire la încasarea de la Timofti Ștefan în beneficiul lui Timofti Veaceslav a datoriei în suma totală de 7089 euro și 6863 lei.
98. Din materialele procedurii de executare se constată că, încheierea de intentare a procedurii de executare a fost expediată la adresa debitorului Timofti Ștefan prin scrisoare recomandată, nefiind recepționată și a fost returnată de factorul poștal cu mențiunea „plecat”, fapt ce a generat publicarea în Monitorul Oficial a înștiințării debitorului nr. 021-389/19 din 08.11.2019.
99. Concomitent, în conformitate cu art.63 Cod de executare, executorul judecătoresc Guțu Vitalie a dispus la 29.10.2019 aplicarea măsurilor de asigurare a executării și în special aplicarea interdicției pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești de pe conturile deținute de către debitor.
100. În urma verificării veniturilor și proprietăților debitorului din registrele de stat, a patrimoniului și conturilor bancare s-a constatat că debitorul Timofti Ștefan nu are înregistrate cu drept de proprietate careva bunuri imobile sau mobile și nu dispune de mijloace bănești în conturi bancare.
101. De asemenea, din materialul probant rezultă că, executorul judecătoresc, în calitatea sa de exponent al puterii de stat ce acționează în interes public, în scopul asigurării executării a obligat: Agenția Servicii Publice, Departamentul înregistrării mijloacelor de transport să comunice informația despre disponibilitatea bunurilor înregistrate după debitor și de a interzice Agenției Servicii Publice (Departamentul Cadastru) efectuarea cărorva modificări în registrul bunurilor imobile ce aparțin cu drept de proprietate debitorului Timofti Ștefan, inclusiv la subcapitolul III din registrul bunurilor imobile (notări/drepturi reale); Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto să aplice interdicții la înstrăinarea bunurilor mobile de care dispune debitorul cu drept de proprietate în prezent și de care va dispune în viitor, precum și la: eliberarea certificatului de înmatriculare, la eliberarea plăcilor de înmatriculare, la eliberarea adeverinței ce conține date din RST, la transmiterea în folosință uzufructuarilor (comodat, locațiune, leasing), cu informarea despre mijloacele de transport de care dispune în prezent și de care va dispune în viitor.
102. Prin urmare, se conchide că măsurile de asigurare și acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc nu au dus la executarea documentului executoriu. Instanța de judecată reține că în baza demersului executorului judecătoresc Guțu Vitalie din 08.11.2019, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a dispus prin închierea nr. 25-4457/19 din 28.11.2019 anunțarea în căutare cu aducerea forțată la biroul executorului judecătoresc a debitorului Timofti Ștefan, demersul de aplicare a interdicției de a părăsi țara fiind respins de Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin încheierea nr.25-3043/19 din 25.10.2019.

103. La data de 09.06.2020 executorul judecătoresc a întocmit în privința debitorului procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 318 alin. (1) Cod Contravențional, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 21 iulie 2020 debitorul Timofti Ștefan a fost declarat vinovat, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă 30 unități convenționale.
104. Ulterior, la 15.12.2020 executorul judecătoresc a expediat în adresa Procuraturii raionului Criuleni demersul de atragere la răspundere penală a debitorului Timofti Ștefan conform prevederilor art. 320 Cod Penal, însă, prin ordonanța din 11.01.2021 s-a refuzat în pornirea urmăririi penale pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.
105. Urmare a multiplelor acțiuni de identificare a locului aflării, înștiințării debitorului, inclusiv prin intermediul lui Novac Ghenadie, unchiul lui Timofti Ștefan, căruia i s-a înmânat, contra semnătură, delegația de plată a datoriei, la data de 15.04.2022 în Monitorul Oficial executorul judecătoresc a publicat înștiințarea privind informarea debitorului Timofti Ștefan de obligația de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc pentru data de 20.04.2022, în vederea achitării datoriei conform documentelor executorii, iar la data de 10.11.2022 a expediat în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani procesul-verbal cu privire la contravenție din 18.10.2022.
106. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 4-4264/2022 din 07.06.2023 debitorul Timofti Ștefan a fost recunoscut vinovat în baza art. art. 318 alin. (1), 319 alin. (1) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale amendă în mărime de 30 unități contravenționale.
107. În consecință, la 09 iunie 2023 debitorul Timofti Ștefan s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc Guțu Vitalie, pe care l-a informat despre imposibilitatea rambursării integrale a datoriei.
108. Totodată, debitorul urmare achitărilor parțiale, a rambursat suma de 6350 lei, achitând, conform documentului executoriu nr. 2-1079/18 din 01.07.2019, aproximativ câte 500 lei lunar.
109. Prin urmare, Timofti Veaceslav a făcut uz de noul remediu intern în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, prin acţiunea formulată împotriva Ministerului Justiţiei, a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a Judecătoriei Criuleni nr.2-1079/2018 din 01 iulie 2019, constatarea încălcării art. 6 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a art. 1 al Protocolului 1 Adiţional Convenţiei, repararea prejudiciului moral cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.
110. În acest sens, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele apelantului-reclamant referitor la faptul că suma de 6350 de lei, achitată de către debitor în baza actului de executare pe parcursul a 5 ani de zile, denotă neexecutarea în termen rezonabil al hotărârii judecătorești, or, aceste circumstanțe sunt datorate situației financiare al debitorului Timofti Ștefan și nu ține de inacțiunile executorul judecătoresc, care a întreprins toate acțiunile legale de a executa în termen rezonabil hotărârea Judecătoriei Criuleni nr.2-1079/2018 din 01 iulie 2019.

111. Instanța de apel consideră declarative argumentele avocatului apelantului ce țin de soluția primei instanțe, or, în circumstanțele descrise mai sus, argumentele invocate, nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.
112. Colegiul civil remarcă faptul că în urma pronunțării asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz, soluția dată de instanța de fond este corectă.
113. Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că "... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes", consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.
114. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este nefondată, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.
115. În conformitate cu art. art. 385 lit. a), 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Veaceslav Timofti.

Se menține hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 8 noiembrie 2024, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Timofti Veaceslav împotriva Ministerului Justiției RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Guțu Vitalie, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material.

Decizia este definitivă din momentul emiterii, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, judecătorul Ruxanda PULBERE

Judecătorii Elena BOLOCAN

Roman PASCARI